

har havt Veilighed til at se, at ikke saa faa Høns ere døde af at æde det, og jeg tror, at det vilde være i sin Orden, dersom der blev gjort noget Bestemt og Kraftigt for at forhindre dette Slags skadelige Virkning. Men i Stedet for at lade det tage vilde jeg foretrække, at det blev puttet under Dampfjedlen og brændt. Derved vilde man være befriet for, at der skulde kunne opstaa nogen- somhelst Fare af det. Jeg skal ikke opholde mig længere ved disse Enkeltheder, da jeg forudsætter, at Sagen vil blive drøftet i et Udvalg, hvor jo Stedet er for den Slags Spørgsmaal. Jeg har kun villet henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa disse Enkeltheder. Jeg skal gjerne slutte mig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i Ønstet om, at denne Sag maa komme tilbage til Thinget, og dette maa komme til at udtale sin Mening om det i Form af en Afstemning.

Holstein-Holsteinborg: Jeg bad om Ordet i Forgaaers, da de stærke Udtalelser fremkom fra flere Sider mod Loven. Det er jo altid en lidt vanskelig Ting efter 48 Timers Forløb at tage fat paa en Sag af den Art som denne, eftersom i den mellem- liggende Tid Traaden overordentlig let er bristet for mange af de ærede Medlemmer med Hensyn til det Punkt, hvorom det egent- lig dreier sig. Jeg kan i en vis Henseende være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som udtalte, at denne Lov var en Søster, jeg vil snarere sige, en Halvsøster til Smørloven. Jeg vil ønske, at dette ikke her skal være en Spaa- dom for denne Lovs Skjæbne, og at det ikke skal gaa den, som det gik den anden, der omtrent blev til det Modsatte af, hvad den skulde være, saa vi have al mulig Udfigt til slet ingen Ting at faae ud af den. Jeg vil indrømme, at det maaste kan være mindre absolut nødvendigt at faae denne Lov lige- strax i Aar, men jeg anser det for ønskeligt og heldigt at faae en Lov i denne Henseende, og naar jeg nu gaar tilbage til det, vi hørte, tror jeg det med Rette kan siges, at der er fremkommet adskillige Udtalelser og Angreb paa den, som ikke ere berettigede, og som det maa overraske at se fremdragne under det Lov- forslag, her er fremlagt. Naar hos forstan- dige og intelligente Mænd, der sidde inde med en hel Del Kundskaber, ikke saa faa, og som efter deres Forhold indtage fremragende Stillinger i deres Kreds, naar der hos dem viser sig en saa stor Forudindtagetthed i visse Retninger, saa de derved komme til at se stærkt paa mange Forhold og derfor og- saa udbrage stærke og urigtige Konklusioner

ud af det, der foreligger, gjør det et sørge- ligt og bedrøveligt Indtryk paa den, der hører det, her er blevet udtalt med stor Styrke. I den Henseende vil jeg sige, at denne Lov kan ogsaa være en Halvsøster med Hensyn til, hvad der er præferet ved Smør- loven. Der hørte vi ogsaa Udtalelser om Angreb og om Fortrædigelser mod de Mindre i Samfundet, som tillagdes de Store og bedre Stillede. Det Samme er fremkommet her; man er kommen saa vidt i yderliggaaende Udtalelser, at man endog ser i dette Lovforslag et Angreb af den friheds- fjendste Regjering paa det frie Selvsbyr af Ens egne Anliggender og Ens egne Meierier, og man kom dernæst til den overordentlig mærkværdige Konklusion, at Loven var for- met jaaledes, som den er, af Nag fra de store gamle Herregaardsmeierier til de nye An- delsmeierier, for at fortrædige og nedtrykke dem, fordi man ser farlige Konkurrenter i dem. Jeg tror ikke let, der kan fremføres Noget, der er mindre Hold i end saa- dan Aastand, og den kan kun forklares derved, at den, der fremsætter dem, er saa betaget af sine egne Anskuelser, som han anser for useilbare, at han derfor fremstiller dem som Kjendsgjerninger, medens de ikke ere Andet end Følter af hans egen vilblede Fantasi. Jeg vil nu spørge, hvad skulde da kaldes Konkurrence mellem Andelsmeie- riene og de ældre bestaaende større Meie- rier, jeg vil ikke bruge det ilde ansete Navn Herregaardsmeierier, men ønsker man det, skal jeg dog gjerne sige det og kalde dem Herregaardsmeierier — hvorledes skulde disse gjøre Konkurrence med hverandre? Gjøre vi da Konkurrence med hverandre i Korn, ablet paa Bøndegaarde og paa Herre- gaardene? Ja, i visse Henseender konkur- rere vi med hverandre, naar vi komme til Præmieestninger paa Udstillingerne, men paa det almindelige store Marked, hvorom det egentlig dreier sig, gaar Bønderkornet akkurat ligesaa godt, naar det er første Klassees Sæd, som Hovedgaardenes Korn, og saaledes stiller det sig ogsaa med Smørret. Vort gode Smør bliver ikke solgt her, nei, mine Herrer, det er der ikke Tale om; vort Smørmarked er i Udlandet, og jo mere vi tilveibringe af Smør af første prima Klasse, desto bedre gaar det med Af- sætningen, jo større Udbud der er af prima Klassees Smør, desto bedre gaar Smørret, og om der kommer 20 Millioner eller 40 Mil- lioner Pund prima Klassees Smør paa det engelske Marked, er for os ligegyldigt og har slet ingen Konsekvens. Jeg kan for- staa, at der i den Henseende gjør sig en vis Jølelse gjældende hos Somme af de ærede